

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

ACTIVATED

Τόμος 18 • Τεύχος 8

ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

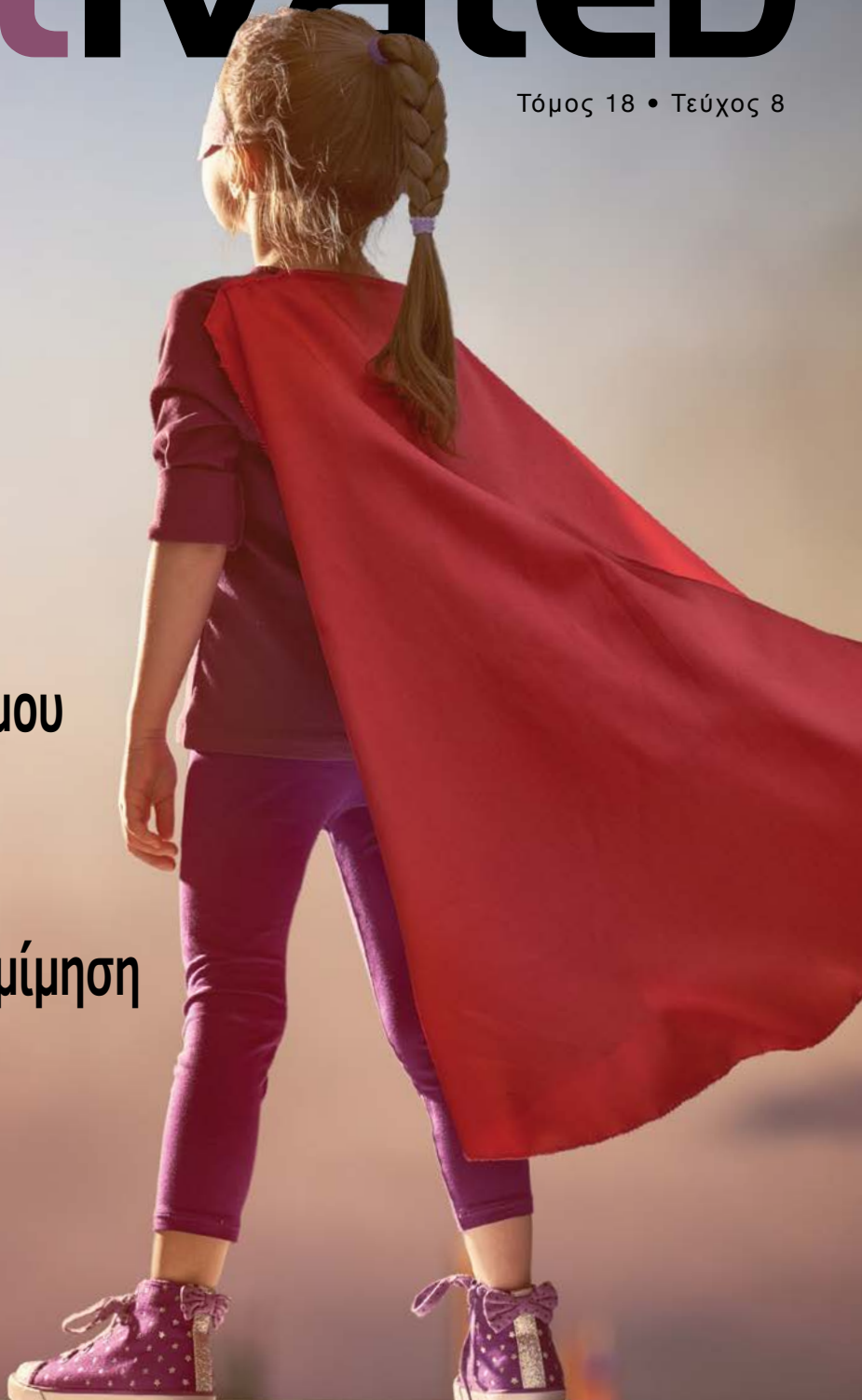
Αλλάξτε τον κόσμο

Είναι και δικός μου
ο αγώνας

Όταν ο πόλεμος
γίνεται προσωπικός

Δυο ζωές προς μίμηση

Η γιαγιά και ο άγιος

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

Το να προσπαθεί κάποιος να ζει σαν Χριστιανός σήμερα, μέσα σε έναν τόσο πολυσύνθετο και περίπλοκο κόσμο, δεν είναι και τόσο εύκολο. Κάθε στιγμή, τόσα πολλά πράγματα αποσπούν την προσοχή μας. Αν και τα περισσότερα απ' αυτά δεν είναι και τόσο άσχημα, εντούτοις παίρνουν τον χρόνο μας και ίσως και να μας εμποδίζουν από το να δυναμώνουμε

στην πίστη μας.

Όμως, όλοι μας γνωρίζουμε άτομα τα οποία φαίνεται να έχουν βρει κάποιο τρόπο να ισορροπούν τις αντιθέσεις της σύγχρονης ζωής και βέβαια, υπήρξαν και αναρίθμητοι Χριστιανοί πριν από μας που μπόρεσαν να τα καταφέρουν στην εποχή που έζησαν. Ποιο είναι λοιπόν το μυστικό; Όπως ακριβώς πρέπει να τρώμε, να αναπνέουμε και να ασκούμαστε με σκοπό να μεγαλώνουμε σωματικά, έτσι υπάρχουν και τρία πράγματα ουσιώδους σημασίας για την πνευματική ανάπτυξη.

Μεγαλώνουμε με το να τρώμε – Το διάβασμα και η μελέτη του Λόγου του Θεού και άλλων εποικοδομητικών πνευματικών κειμένων, παρέχουν τροφή για την ψυχή μας και είναι απαραίτητα για πνευματική ανάπτυξη και ζωή. «Τα λόγια που Εγώ σας μιλάω, είναι πνεύμα και είναι ζωή».¹ «Όταν ανακάλυψα τα λόγια Σου, τα κατέφαγα· και ο λόγος Σου ήταν μέσα μου χαρά και αγαλλίαση της καρδιάς μου».²

Μεγαλώνουμε με το να αναπνέουμε – Η προσευχή έχει αποκαλεστεί η ανάσα της ψυχής. Η προς Θεσσαλονικείς Α' 5:17 μας λέει «αδιάκοπα να προσεύχεστε», και στο Ρωμαίους 12:12 «στην προσευχή να επιμένετε».³

Μεγαλώνουμε με το να εξασκούμαστε – Εξασκούμαστε με το να ακολουθάμε ενεργά τα βήματα του Ιησού, κάνοντας ό,τι μπορούμε για να βοηθάμε τους ενδεείς, να ανακουφίζουμε τους βαρυσφορτωμένους και να δίνουμε κουράγιο στους αποθαρρυσμένους. Περισσότερο απ' όλα, όπως έκανε και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, μπορούμε να υποδεικνύουμε στους άλλους τον «Αμνό του Θεού, που σηκώνει την αμαρτία του κόσμου!»⁴

Η πνευματική ανάπτυξη δεν είναι εύκολη, όμως και πάλι, ποια ανάπτυξη είναι εύκολη! Στην ουσία, αυτό που απέδειξε στους θρησκευτικούς ηγέτες στην εποχή τους, ότι οι απόστολοι όντως είχαν βρεθεί κοντά στον Ιησού, ήταν το θάρρος τους: «Και βλέποντας το θάρρος του Πέτρου και του Ιωάννη, και καθώς πληροφορήθηκαν ότι είναι άνθρωποι αγράμματοι και ιδιώτες, θαύμαζαν, και αναγνώρισαν ότι είχαν βρεθεί μαζί με τον Ιησού».⁵ Διαβάστε στη συνέχεια τι έχουν να πούνε και άλλοι Χριστιανοί που είτε έζησαν στο παρελθόν είτε ζουν σήμερα για το πώς μπορεί κάποιος να διάγει **μια ζωή με επίκεντρο τον Θεό**.

Samuel Keating
Αρχισυντάκτης

Περιηγηθείτε στις ιστοσελίδες μας ή επικοινωνήστε με έναν από τους κάτωθι αντιπροσώπους μας για να απολαύσετε την εμπνευστική, ενθαρρυντική και πρακτική βοήθεια που προσφέρουν τα βιβλία μας και το οπτικοακουστικό μας υλικό.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Samuel Keating

ΣΧΕΔΙΟ Gentian Suci

© 2017 Activated. All Rights Reserved
Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-199-X

1. Ιωάννης 6:63
2. Ιερεμίας 15:16
3. Ιωάννη 1:19
4. Πράξεις 4:13

ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ANNA PERLINI

ΗΜΟΥΝ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΩΝ όταν πρωτάκουσα για τον Άλμπερτ Σβάιτцер και είχα εκπλαγεί από την αφοσίωσή του – σε σημείο που άρχισα να σκέφτομαι να γίνω κι εγώ γιατρός σαν κι αυτόν, ώστε να ακολουθήσω τα χνάρια του στην Αφρική. Εκείνες τις μέρες, αν ήθελες να μάθεις περισσότερα πράγματα για σε βιβλία, σε εγκυκλοπαιδείες και τις περισσότερες φορές να πας και σε κάποια βιβλιοθήκη. Με άλλα λόγια, η περιέργεια σου δεν έβρισκε άμεση ικανοποίηση και εμπειριέχε αρκετή έρευνα και μυστήριο.

Μου άρεζε πάρα πολύ να διαβάζω βιβλία και μέχρι τότε οι ήρωες μου ήταν μυθολογικοί – ο Ρομπέν των Δασών ή η Μαίρη Πόπινς. Μια και είχα πολύ ζωηρή φαντασία, είχα εφεύρει και τους δικούς μου ήρωες, μέχρι την ημέρα που άρχισα να διαβάζω για αληθινούς ανθρώπους που υπήρξαν ιεραπόστολοι, εξερευνητές, υπέρμαχοι της ελευθερίας και ούτω καθεξής.

Ο Άλμπερτ ήταν ο πρώτος από πολλούς άλλους και μετά ακολούθησαν ο Μάρτιν Λούθερ

Κινγκ, ο Τζον Κένεντι, ο Γκάντι, η Φλόρενς Νάιτινγκεϊλ και πολλοί άλλοι. Αντιλήφθηκα πως εκτός από τους πολλούς κακούς χαρακτήρες για τους οποίους έμαθα από τα σχολικά βιβλία ιστορίας, υπήρξαν και μερικοί αρκετά εκπληκτικοί άνθρωποι σε αυτόν τον κόσμο!

Έτσι από μικρή ηλικία, αποφάσισα να μω στην κατηγορία εκείνων που ήθελα να αλλάξουν τον κόσμο. Κάθε λίγες βδομάδες, το πάθος μου μεταφερόταν και σε μια άλλη χώρα ή επάγγελμα και αυτό εξαρτιόταν από τον ήρωα για τον οποίον διάβαζα. Τώρα, μετά από πολλά χρόνια, χάρη μου πραγματοποιήθηκε. Μπόρεσα να ακολουθήσω την καρδιά μου και να περάσω υπέροχα χρόνια σε αποστολικά πεδία και συνεχίζω να αφιερώνω τον περισσότερο χρόνο μου βοηθώντας τους ενδεείς και συμμετέχοντας σε ποικίλους, επάξιους σκοπούς.

Βέβαια σε όλα αυτά υπάρχει και κάποιο τίμημα και ίσως να έχουν γίνει και λάθη, όμως εδώ είναι κάτι που έχει σημασία. Όσον αφορά τα λάθη, ένα από τα λίγα καλά της «άμεσα προσιτής πληροφόρησης» στην εποχή μας ήταν ότι μπόρεσα

να διαβάσω πολύ περισσότερα, όσον αφορούσε τους ήρωές μου τόσο του παρελθόντος όσο και του παρόντος και να ανακαλύψω ότι δεν ήταν και τόσο τέλειοι και αναμάρτητοι όπως φανταζόμουν κάποτε εγώ. Όλοι τους είχαν πόδια από πηλό και μερικά από τα πράγματα που είχαν πιστέψει, είχαν πει ή είχαν κάνει, μπορεί να φαίνονταν απογοητευτικά στο ξεκίνημα.

Όμως στη συνέχεια, ήταν αυτές οι δικές τους «ατέλειες» και ανθρωπίνες αδυναμίες, που μου έδωσαν κουράγιο όταν κι εγώ έτυχε να πέσω από το βάθρο μου, όπως κι εκείνοι.

Το καλό που έκαναν αυτοί οι άνθρωποι ξεπέρασε κατά πολύ τα όποια λάθη είχαν κάνει και αυτό από μόνο του είναι μια απόδειξη ότι δεν χρειάζεται να είσαι τέλειος για να αλλάξεις το δικό σου μέρος του κόσμου. Στο κάτω-κάτω, κανένας απ' αυτούς δεν ήταν τέλειος και όμως άλλαξαν τον κόσμο τους!

Η ANNA PERLINI ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟΥ PER UN MONDO MIGLIORE,¹ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1995. ■

1. <http://www.perunmondomigliore.org>

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ MARIA FONTAINE, ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΟ

ΟΠΩΣ ΔΕΙΧΝΟΥΝ

ΜΗΠΩΣ ΜΕΡΙΚΕΣ ΦΟΡΕΣ ΝΟΙΩΘΕΤΕ ΣΑΝ ΜΙΑ ΑΠΟΤΥΧΙΑ; Τα πράγματα δεν πήγαν όπως σκεπτόσασταν εσείς ή όπως θα θέλατε να πάνε; Μήπως οι προσδοκίες σας δεν εκπληρώθηκαν και οι στόχοι σας δεν επιτεύχθηκαν;

Λοιπόν, θα σας αναφέρω κάποιον ο οποίος ένοιωθε ότι ήταν μια αποτυχία.

Καταρχάς ήταν ασθενικός και συχνά ένοιωθε τόσο αποκαρδιωμένος σε σημείο που δεν ήθελε να ζήσει άλλο πια. Οι δύο του γονείς πέθαναν όταν αυτός ήταν 14 ετών. Είχε αποβληθεί από το κολέγιο, κάτι το οποίο σήμαινε ότι τα όνειρα του για ανώτερη μόρφωση και ο στόχος του να γίνει ιερωμένος είχαν χαθεί. Ένοιωθε μεγάλη μοναξιά και απομόνωση. Είχε κυριευθεί από τον φόβο του θανάτου. Πέθανε φτωχός και σε νεαρή ηλικία μετά από κάποια σοβαρή ασθένεια, με πολύ λίγα επιτεύγματα να δείξει στην πορεία της σύντομης ζωής του.

Τόσο ο ίδιος αλλά και πολλοί άλλοι στην εποχή του τον έβλεπαν σαν μια αποτυχία. Κι όμως η ιστορία του ενέπνευσε πάρα πολλούς Χριστιανούς αποστόλους και εργάτες του Θεού, τόσο στο παρελθόν όσο και σήμερα. Αυτοί που πίστεψαν στο κήρυγμά του, μετέφεραν το μήνυμα και σε άλλους

και το αποστολικό του έργο επηρέασε πολλούς. Γενιές Χριστιανών εμπνεύστηκαν από αυτά που έγραψε στο ημερολόγιό του.

Πέθανε χωρίς να ξέρει αν είχε εκπληρώσει οτιδήποτε, εκτός από το να κάνει λιγοστούς προσήλυτους. Η ζωή του είχε γίνει αξιοπρόσεκτη μόνο μετά τον θάνατό του.

Αυτό που βοήθησε, ενθάρρυνε και ενδυνάμωσε πολλούς άλλους αποστόλους στο έργο τους ήταν οι ταλαιπωρίες που υπέφερε στη σύντομη διαδρομή της ζωής του – οι ούτως αποκαλούμενες αποτυχίες του – υπό τη μορφή αμφιβολιών και κατάθλιψης και αγωνίας του πνεύματός του.

Ήταν όμως όντως μια αποτυχία; Ή μήπως ο Θεός ήθελε να χρησιμοποιήσει τη ζωή του σαν ένα κεράκι – όσο και λιγοστό να ήταν το φως του και για όσο κράτησε πριν σβήσει – για να φωτίσει και να ενθαρρύνει μελλοντικές γενιές από εργάτες του Θεού;

Μήπως ο Θεός είχε κάνει κάποιο λάθος; Είναι δυνατόν να φαίνεται σαν μια αποτυχία, ενώ για τον Θεό να είναι μια επιτυχία;

Το όνομά του ήταν Ντέιβιντ Μπρέινερντ. Παρακάτω είναι μια σύντομη περιλήψη της ζωής του που

συντάξα από διάφορα βιβλία και πηγές στο ίντερνετ:

Ντέιβιντ Μπρέινερντ, Χριστιανός απόστολος στους Ινδιάνους της Βόρειας Αμερικής. Γεννήθηκε τις 20 Απριλίου του 1718.

Στην ηλικία των 21 ετών, είχε δεχθεί τον Ιησού σαν Σωτήρα του και ήταν αποφασισμένος να μιλάει και σε άλλους γι' Αυτόν. Τον Σεπτέμβριο του 1739, γράφτηκε στον Κολέγιο του Γέιλ. Εκείνο τον καιρό γίνονταν μεγάλες αλλαγές στο Κολέγιο εκείνο. Όταν πρωτοπήγε στο σχολείο, απελπίστηκε από τη θρησκευτική αδιαφορία που υπήρχε γύρω του, όμως ο αντίκτυπος του ευαγγελιστή Τζορτζ Γουάιτφιλντ και της Μεγάλης Αφύπνισης εκείνη την εποχή, σύντομα έφεραν αποτελέσματα. Παντού άρχισαν να ξεφυτρώνουν ομάδες προσευχής και μελέτης της Βίβλου – πολύ συχνά προς ενόχληση των αρχών του σχολείου οι οποίες φοβόταν έναν θρησκευτικό «ενθουσιασμό». Ήταν εκεί και τότε που ο Μπρέινερντ έκανε ένα κάπως υπερβολικό σχόλιο για έναν από τους καθηγητές, λέγοντας ότι «δεν είχε περισσότερη χάρη απ' ό,τι μια καρέκλα», κρίνοντάς τον ως

υποκριτή. Το σχόλιο αυτό έφτασε στους διευθύνοντες του σχολείου και ο Ντέιβιντ αποβλήθηκε αφού αρνήθηκε να απολογηθεί δημόσια για κάτι το οποίο είχε πει κατ' ιδίαν.

Ο Μπρέινερντ επέμενε στην προσπάθειά του να διαδώσει το ευαγγέλιο, ακόμη και αν, σύμφωνα με κάθε κριτήριο γνωστό σε ιεραποστολικά συμβούλια, θεωρείτο ως ένας ριψοκίνδυνος υποψήφιος για τις ιεραποστολές. Από μόνος του περιέγραφε τον εαυτό του σαν έναν μελαγχολικό τύπο. Από φυσικής άποψης ήταν ασθενικός, βίωνε αρρώστιες πολύ συχνά και κατάθλιψη και συχνά έπαιρνε άδειες για λίγο καιρό από το πόστο του.

Το 1742, έλαβε την εντολή να μεταβεί ως απόστολος στους Ιθαγενείς Ινδιάνους της Αμερικής. Η πρώτη του χρονιά από αποστολικές δραστηριότητες δεν ήταν και ιδιαίτερα επιτυχής. Δεν μπορούσε να μιλήσει τη γλώσσα των ιθαγενών. ούτε είχε προετοιμαστεί για τις δυσκολίες που θα

αντιμετώπιζε στην ερημιά εκεί. Ήταν μόνος και ένοιωθε πολύ στεναχωρημένος. Ο ίδιος έγραφε:

«Η καρδιά μου πήγε να σπάσει. ... Φαινόταν πως ποτέ μου δεν θα τα κατάφερα ανάμεσα στους Ινδιάνους. Η ψυχή μου ήταν καταπονημένη, ποθούσα το θάνατο όσο δεν λέγεται.

«Διαβίω στην πιο απομονωμένη, μελαγχολική έρημο. ... Η τροφή μου αποτελείται ως επί το πλείστον από δημητριακά, βραστό καλαμπόκι και ψωμί ψημένο στις στάχτες. ... Το κρεβάτι μου είναι λίγα άχυρα στρωμένα πάνω σε μερικές σανίδες. Το έργο μου είναι υπερβολικά σκληρό και δύσκολο».

Ο πρώτος του χειμώνας στην έρημο ήταν γεμάτος δυσκολίες και αρρώστιες. Την δεύτερη χρονιά της αποστολικής του υπηρεσίας τη θεώρησε μια πλήρη αποτυχία και οι ελπίδες του για τον ευαγγελισμό των Ινδιάνων εκμηδενίστηκαν. Σκεφτόταν σοβαρά να τα παρατήσει.

Την τρίτη χρονιά, πήγε σε μια άλλη περιοχή και εκεί άρχισε να προσελκύει ακόμα και εβδομήντα

Ιθαγενείς Ινδιάνους τη φορά, μερικοί από τους οποίους έπρεπε να κάνουν 70 χιλιόμετρα περίπου για να έλθουν να ακούσουν το μήνυμα της σωτηρίας. Τα πράγματα άρχισαν να αλλάζουν και μετά από ενάμισι χρόνο, ο κήρυκας αυτός είχε 150 προσήλυτους, μερικοί από τους οποίους είχαν αρχίσει να μιλάνε και σε άλλους για τον Ιησού.

Το πρώτο ταξίδι του Μπρέινερντ σε μια άλλη και πολύ άγρια φυλή είχε σαν αποτέλεσμα ένα θαύμα που έκανε όλους τους ιθαγενείς να τον σέβονται και να τον αποκαλούν «προφήτη του Θεού». Είχε κατασκηνώσει στα περικόχωρα ενός ιθαγενούς καταυλισμού και το επόμενο πρωί σχεδίαζε να πάει να τους κηρύξει. Χωρίς να το ξέρει, η κάθε του κίνηση παρακολουθείτο από πολεμιστές που είχαν σταλεί για να τον σκοτώσουν. Ο Φ. Μπόρεχαμ κατέγραψε αυτό το γεγονός:

Όταν οι πολεμιστές πλησίασαν κοντύτερα στη σκηνή του Μπρέινερντ, είδαν γονατιστό το χλωμό πρόσωπο να προσεύχεται και

ενώ προσευχόταν, ξαφνικά ένας κροταλιάς γλίστρησε δίπλα του. Με σηκωμένο το απαίσιο κεφάλι του έτοιμος να του επιτεθεί, έβγαζε τη διχαλωτή γλώσσα του σχεδόν ακουμπώντας το πρόσωπο του ευαγγελιστή και μετά χωρίς κανένα προφανή λόγο, να ξεγλιστρά και να χάνεται στους θάμνους. «Το Μεγάλο Πνεύμα είναι μέσα στο χλωμό πρόσωπο!» είπαν οι Ινδιάνοι και έτσι τον υποδέχθηκαν σαν προφήτη.

Εκείνο το συμβάν στην υπηρεσία του Μπρέινερντ απεικονίζει μια από τις πάμπολλες θείες επεμβάσεις στη ζωή του – και απεικονίζει επίσης τη σπουδαιότητα και την ένταση της προσευχής στην προσωπική του ζωή. Σε πάρα πολλές σελίδες από το βιβλίο Η Ζωή και το Ημερολόγιο του Ντέιβιντ Μπρέινερντ κάποιος θα διαβάσει συνεχώς τέτοιου είδους προτάσεις:

«Ο Θεός με ενίσχυσε ξανά να παλέψω για πολλές ψυχές και εγώ διαμεσολάβησα ένθερμα με προσευχή γι' αυτό».

«Πέρασα πολύ ώρα προσευχόμενος στο δάσος και αυτό φαίνεται με έκανε να ξεπεράσω τις δυσκολίες αυτού του κόσμου».

«Αφιέρωσα τη μέρα αυτή σε μυστική νηστεία και προσευχή από το πρωί μέχρι το βράδυ».

«Εβρεχε και οι δρόμοι ήταν γεμάτοι λάσπη, όμως ένοιωσα μια δυνατή επιθυμία να γονατίσω δίπλα στον δρόμο και να μιλήσω στον Θεό για αυτό που με απασχολούσε. Ενώ προσευχόμουν, Του ανέφερα ότι εγώ θα εργαζόμουν γι' Αυτόν, ότι η γλώσσα μου θα μιλούσε γι' Αυτόν, αν μόνο Αυτός με χρησιμοποιούσε σαν ένα εργαλείο Του – και τότε ξαφνικά το σκοτάδι της νύχτας φωτίστηκε και αυτό με έκανε να καταλάβω ότι ο Θεός είχε ακούσει και είχε απαντήσει στην προσευχή μου.»

«Εκείνες τις στιγμές της σιωπής όταν όλα δείχνουν τόσο άσχημα, τότε έχω εγώ τη συνάντησή μου με τον Θεό. Από εκείνες τις στιγμές σιωπής, εξέρχομαι με το πνεύμα μου αναζωογονημένο και με μια ανανεωμένη αίσθηση δύναμης. Ακούω μια φωνή μέσα από αυτές τις στιγμές σιωπής και καταλαβαίνω ολοένα και

περισσότερο ότι πρόκειται για τη φωνή του Θεού».

Μετά από όλες τις δυσκολίες που είχε υποστεί ο Μπρέινερντ, η υγεία του κατέρρευσε. Πέθανε σε ηλικία 29 ετών, στις 9 Οκτωβρίου, το 1747. Η ανιδιοτελής του αφοσίωση, ο ζήλος του και οι ένθερμες προσευχές του, ενέπνευσαν κι άλλους αποστόλους, όπως τον Χένρι Μάρτιν, τον Γουίλιαμ Κάρει, τον Τζόναθαν Έντουαρντς, τον Αντόνιραμ Τζόνσον και τον Τζον Γουέσλι. Η επιρροή του μετά τον θάνατό του ήταν μεγαλύτερη από όσα κατάφερε ο ίδιος στη διάρκεια της ζωής του. Το ημερολόγιό του έγινε κλασικό και ενέπνευσε πολλούς να κάνουν αποστολικό έργο. Η επιρροή του είναι μια απόδειξη ότι ο Θεός και μπορεί αλλά και θα χρησιμοποιήσει οποιονδήποτε είναι πρόθυμος να γίνει ένα εργαλείο στα χέρια Του, ανεξάρτητα από το πόσο εύθραυστος ή ευπαθής είναι.

Η MARIA FONTAINE ΚΑΙ Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ, PETER AMSTERDAM ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ DINA ELLENS

Ο ΕΝΤΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΙ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΦΟΡΕΣ οι σπουδαιότεροι ήρωες είναι στην πραγματικότητα αυτοί τους οποίους κανένας δεν γνωρίζει και οι οποίοι ζουν μια απλοϊκή ζωή γεμάτη κουράγιο. Με τον τρόπο που το κάνουν, αφήνουν ένα ανεξίτηλο παράδειγμα. Ο Έντι είναι ένας απ' αυτούς.

Κάθε Σάββατο πρωί διδάσκει Αγγλικά σαν εθελόντρια στο προσωπικό, τους ασθενείς και τους γονείς τους, σε ένα αντικαρκινικό κέντρο για παιδιά. Προσπαθώ πάντα το μάθημα να είναι κάπως εύθυμο, χρησιμοποιώ τραγούδια και παιχνίδια, έτσι ώστε να τους είναι αρεστό και να τους βοηθάει να ξεχάσουν έστω και για λίγο τον πόνο τους. Ο Έντι πάντα με ακολουθεί με προσήλωση, και με τα μάτια του γεμάτα ενδιαφέρον.

Την τελευταία βδομάδα, ο Έντι ήλθε στο μάθημα με το αναπηρικό του καροτσάκι λίγο πιο νωρίς από το μάθημα όπως συνήθως. Ήταν

γεμάτος χαρά, τραγουδούσε γεμάτος ενθουσιασμό και συμμετείχε στα παιχνίδια ενώ εγώ δεν είχα προσέξει τον καινούργιο επίδεσμο στο τέλος του δεξιού του ποδιού, μέχρι που κάποιος μου ανέφερε ότι ο Έντι μόλις είχε έρθει από το χειρουργείο όπου του είχαν αφαιρεθεί 10 ακόμη πόντοι από το πόδι του. «Οι γιατροί ελπίζουν να αφαιρέσουν όλο τον καρκίνο αυτή τη φορά», μου είπε.

Τον παρακολουθούσα ενώ πήγαινε πέρα-δώθε με το καροτσάκι του, γεμάτος χαρά παίζοντας με τα άλλα παιδιά και τη μητέρα του και θαύμαζα την καρτερικότητα του πνεύματος του. Ο Έντι είναι 12 χρονών μόνον, οι γονείς του είναι γεωργοί και ζούνε σε ένα κοντινό χωριό. Αγαπάνε τον γιο τους πάρα πολύ και του προσφέρουν πολύ αγάπη και συναισθηματική υποστήριξη και σαν αποτέλεσμα, το αγόρι επανήλθε από τον δεύτερο ακρωτηριασμό του με κουράγιο και χαρούμενη διάθεση.

Όταν επέστρεψα σπίτι, παρατήρησα ότι ένα από τα σκουλαρίκια

που φορούσα εκείνη την ημέρα μου είχε πέσει. Ένοιωσα κάπως άσχημα και σκέφτηκα, *Εδώ προσπαθώ να κάνω κάποιο καλό και να δώσω λίγη χαρά στους καρκινοπαθείς και να, κοίτα τι παθαίνω!* Έψαξα στο δωμάτιο, μετά όλο το σπίτι και όλο το γκαράζ. Πουθενά το σκουλαρίκι.

Μετά όμως ένοιωσα κάπως άσχημα για την κλαυσούρα μου. Λες και άκουσα μια φωνή να λέει, *Σήμερα, εσύ έχασες το αγαπημένο σου σκουλαρίκι – ενώ ο Έντι έχασε 10 πόντους από το πόδι του!*

Σύμφωνα με τη Βίβλο, τίποτα δεν χάνεται στο βασίλειο του Θεού. Μια μέρα, όλα θα αποκατασταθούν και ο Θεός θα σκουπίσει το κάθε δάκρυ.¹ Στο μεταξύ, είμαι σίγουρη ότι το κουράγιο και η γενναιότητα του Έντι εδώ στη γη θα εμπνεύσουν πολλούς άλλους να αναλογίζονται τις ευλογίες τους.

Η DINA ELLENS ΖΕΙ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΙΑΒΑ ΤΗΣ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑΣ, ΟΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΕ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ. ■

1. βλ. Αποκάλυψη 21:4

ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΣ ΜΟΥ Ο ΑΓΩΝΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΑ HODLER

Η ΤΑΙΝΙΑ SHENANDOAH λαμβάνει χώρα στη διάρκεια του Αμερικανικού Εμφυλίου. Είναι μια συγκινητική ιστορία για μια οικογένεια του Νότου που εγκλωβίζεται στις συγκρούσεις εκείνων των ημερών. Ο πατριάρχης της οικογένειας, Τσάρλι Άντερσον, συνέχεια αποτρέπει τις επιθυμίες των γιων του που θέλουν να πάνε στον πόλεμο. Ο Τσάρλι θέλει να παραμείνουν αμέτοχοι και να μην εμπλακούν μέχρι που ο πόλεμος αγγίζει και τη δική του οικογένεια.

Μέχρι να γίνει ο πόλεμος, η ζωή τους κυλούσε όμορφα. Η οικογένεια είχε μια μεγάλη φάρμα. Οι έξι γιοι του είναι όλοι ενήλικες και είχαν κάνει τη φάρμα πολύ αποδοτική. Ζούνε άνετα και ο καθένας τους έχει αρχίζει να παντρεύεται και να κάνει τη δική του οικογένεια. Ο πατέρας είναι χήρος, όμως βλέποντας τα παιδιά του να μεγαλώνουν

δυνατά, υγιή και με σοφία και τη φάρμα να αποδίδει, τον γεμίζουν με ικανοποίηση.

Μια μέρα ο νεώτερος γιος, ο Μπόι, πηγαίνει να κυνηγήσει με έναν φίλο του και πέφτουν πάνω σε μια ενέδρα των Νοτίων. Το βάζουν στα πόδια και τρέχουν να ξεφύγουν. Όταν νομίζουν ότι τα κατάφεραν, σταματάνε σε ένα ρυάκι για να πιούν νερό. Στο ρυάκι, ο Μπόι βρίσκει ένα παλιό καπέλο των ανταρτών (οι Νότιοι ήταν αντάρτες) και αφηρημένα το φοράει. Δεν περνάει ένα λεπτό, και τυχαίνει να περάσει από εκεί μια περίπολος των Βορείων, μπερδεύουν τον Μπόι σαν ένα από τους αντάρτες και τον συλλαμβάνουν σαν αιχμάλωτο πολέμου.

Ο φίλος του δραπετεύει και επιστρέφει στη φάρμα να πει στον Τσάρλι τι συνέβη στον γιο του. Τώρα, εντελώς ξαφνικά, ο πόλεμος αρχίζει να τον απασχολεί πάρα πολύ.

Ο ίδιος, από απλός παρατηρητής του πολέμου, τώρα προσπαθεί να απελευθερώσει τον γιο του. Λέει στους γιους του, «Λοιπόν, ο πόλεμος αυτός είναι τώρα και δικός μας πόλεμος». Ο αγώνας παίρνει προσωπικό χαρακτήρα. Δεν παίρνει τα όπλα επειδή τον προτρέπει η μία ή η άλλη κυβέρνηση, αλλά το κάνει επειδή αν δεν έκανε κάτι, η ζωή κάποιου που αγαπούσε θα κινδύνευε.

Όταν πήρε την απόφαση ότι αυτός ο πόλεμος ήταν και δικός του πολέμος, δεν χρειαζόταν κάποιον να του πει τι να κάνει. Δεν χρειαζόταν κάποια παρόρμηση για να αγωνιστεί, γιατί αυτό που αγαπούσε ήταν όλη η παρόρμηση που χρειαζόταν.

Εγώ η ίδια μπορώ να ταυτιστώ κάπως με τον Τσάρλι Άντερσον και τη στάση που πήρε στην ιστορία αυτή, για το «είναι τι δικός μου πόλεμος τώρα». Πάντα γνώριζα τον Ιησού και νομίζω ότι και Τον αγαπούσα, όμως

1. βλ. Εφεσσίους 6:10-18
2. www.just1thing.com

χρειάστηκα κάποιο καιρό για να τα δώσω όλα γι' Αυτόν. Αν η ζωή σου είναι άνετη και μπορείς να αποφύγεις τις ταλαιπωρίες που συνοδεύουν τη ζωή ενός πιστού ... λοιπόν, ποιος θέλει τις ταλαιπωρίες, έτσι δεν είναι;

Όμως για δείτε τι γίνεται. Σκοπός του Σατανά είναι να εμποδίσει, να αντικρούσει και να αμαυρώσει το σχέδιο του Θεού για την ανθρωπότητα και έχει ήδη βάλει στο σημάδι τα παιδιά του Θεού σαν εχθρούς του. Σε αντίδραση, εμείς έχουμε κληθεί να «οπλιστούμε» πνευματικά¹ και να αλλάξουμε τα πράγματα μέσω αυτής της μάχης και αυτό με το δικό μας παράδειγμα.

Όμως όλα αυτά δεν έχουν κανένα νόημα μέχρι εμείς να κάνουμε την επιλογή να πούμε ότι είναι και «δικός μας ο πόλεμος». Μόλις η μάχη πάρει προσωπικό χαρακτήρα, τότε, όπως ο Τσάρλι Αντερσον, δεν θα είμαστε μόνο απλοί παρατηρητές του τι συμβαίνει γύρω μας, αλλά θα είμαστε εκείνοι που θα είναι αποφασισμένοι να αλλάξουν τα πράγματα.

Ξεκινάει με το σκεπτικό ότι οι απλές αποφάσεις μετράνε. Όπως ένας στρατιώτης εκπαιδεύεται καθημερινά, είτε είναι στο μέτωπο είτε όχι, πρέπει κι εμείς να είμαστε δραστήριοι στην πνευματική μας προετοιμασία. Τον περισσότερο καιρό οι «αποστολές» μας ίσως να έχουν να κάνουν με την καθημερινότητα. Οι δικές μου είναι αυτού του είδους. Καταστάσεις, όπως το να γίνομαι μια ειρηνοποιός, να σκέφτομαι τους άλλους, να βρίσκω τον χρόνο να τους βοηθάω και τα λοιπά. Για μένα είναι εντάξει. Καταλαβαίνω πως ακόμα και αυτά τα απλά πράγματα έχουν αντίκτυπο στην όλη προσπάθεια του γενικότερου πολέμου.

Το θέμα είναι ότι *εγώ* η ίδια έκανα την επιλογή να αφιερώσω τις προσπάθειές μου στον σκοπό του Χριστού. Δεν είναι κάτι που το κάνω επειδή το έκαναν ή δεν το έκαναν οι γονείς μου, ή επειδή

το κάνουν ή δεν το κάνουν οι φίλοι μου. Είναι κάτι που κάνω επειδή ο αγώνας του Θεού έχει γίνει και δικός μου αγώνας και θέλω να διασφαλίσω όσες περισσότερες νίκες μπορώ με το μέρος μας.

Η ΜΑΡΑ HODLER ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΦΡΙΚΗ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΣΤΟ ΤΕΞΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ. ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΗΚΕ ΑΠΟ ΕΝΑ ΡΟDCAST ΟΝ JUST 1 THING,² ΕΝΑΝ ΙΣΤΟΤΟΠΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΠΛΑΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ. ■

Όταν δεν κάνεις τίποτα, νιώθεις καταβεβλημένος και ανίσχυρος. Όταν όμως εμπλέκεσαι, νιώθεις ένα αίσθημα ελπίδας και εκπλήρωσης τα οποία πηγάζουν από τη γνώση ότι εργάζεσαι για να βελτιώσεις τα πράγματα. — *Maya Angelou (1928–2014)*

Οι δικόι μου ήρωες είναι οι ονειροπόλοι, εκείνοι οι άνδρες και οι γυναίκες που προσπάθησαν να κάνουν τον κόσμο ένα καλύτερο μέρος από ό,τι τον βρήκαν, είτε με απλούς τρόπους είτε με μεγάλους. Μερικοί το πέτυχαν, άλλοι απέτυχαν, οι περισσότεροι είχαν ανάμικτα αποτελέσματα ... όμως όπως το βλέπω εγώ, είναι η προσπάθεια που είναι ηρωική. Είτε νικούν, είτε χάνουν, θαυμάζω εκείνους που αγωνίζονται τον καλό αγώνα. — *George R. R. Martin (γεννημένος το 1948)*

ΔΥΟ ΖΩΕΣ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ROSANE PEREIRA

Η ΓΙΑΓΙΑ ΜΟΥ Η ΣΑΜΠΙΝΑ ήταν μια άγια γυναίκα, την οποία είχα το προνόμιο να γνωρίσω προσωπικά. Δεν είχε πιστοποιητικό γέννησης όμως πήγε σχολείο τόσο, ώστε να μάθει να διαβάζει καλά. Διάβαζε τη Βίβλο της καθημερινά και ποτέ δεν έλλειψε από την Κυριακάτικη λειτουργία. Ήταν ευγενική και καλοκάγαθη και ποτέ δεν της ξέφευγε η ευκαιρία να μας διδάξει κάτι που θα μας έκανε καλό, όπως εκείνη τη φορά που η αδελφή μου, οι ξαδέλφες μου και εγώ κλέψαμε μερικά φρούτα από τους γείτονες μας. Μόνο που μας κοίταξε, ήξερε ότι είχαμε κάνει κάποια σκανταλιά. Αφού ομολογήσαμε την πράξη μας, μας έβαλε να πάμε και να ζητήσουμε συγγνώμη.

Σύμφωνα με τις παλιές συνήθειες, ήταν το μόνο άτομο που έπρεπε να ζητήσω την ευλογία του και να φιλήσω το χέρι του όταν την χαιρέταγα, όμως ένοιωθα τέτοια μαγεία όταν μου απαντούσε και μου έλεγε: «Ο Θεός να σ' ευλογεί κοπέλα μου!» Ήταν μικροκαμωμένη και αδύναμη, όμως τα 8 παιδιά της και τα 14 εγγόνια της, την αγαπούσαν πάρα πολύ και την σεβόντουσαν. Μια φορά ο πατέρας μου, μου είχε πει πως είχε ζήσει όλη της τη ζωή για την οικογένειά της και ποτέ δεν την είχε ακούσει να παραπονιέται για τίποτα. Ήταν μια σπουδαία γυναίκα και επηρέασε πάρα πολύ κόσμο με τον τρόπο της, μαζί κι εμένα.

Μου θυμίζει ένα άλλο απλοϊκό και σπουδαίο συνάμα άτομο, τη Μητέρα Τερέζα της Καλκούτας. Πρόσφατα είδα μια ταινία για τη ζωή της, Επιστολές της Μητέρας

Τερέζας. Αναφέρεται στο ταπεινό της ξεκίνημα με τους πτωχούς και το πώς μερικές από τις πλούσιες μαθήτριές της στο γυμνάσιο αποφάσισαν να δώσουν κι αυτές τη ζωή τους στον Ιησού λόγω του δικού της παραδείγματος. Αναφέρεται επίσης και σε αυτά που υπέφερε και ακόμα και αυτούς που την επέκριναν, άτομα που ήθελαν να βάλουν ένα τέλος στο καλό της έργο.

Το δικό της παράδειγμα αγάπης θα ζει για πάντα και θα συνεχίσει να επηρεάζει πολλούς ανθρώπους για πολλές γενιές ακόμα. Αν και δεν είχε παιδιά όπως η γιαγιά μου, η ίδια έδωσε τη ζωή της στα παιδιά του Θεού. Το σύνθημά της ήταν: «Ό,τι κάνετε σε έναν από τούτους τούς ελάχιστους αδελφούς Μου, το κάνετε σ' Εμένα».¹ Έβλεπε τον Ιησού μέσα στον καθένα που βοηθούσε. Με το να βοηθάει τους άλλους, έδειχνε την ευγνωμοσύνη της στον Ιησού για ό,τι έκανε Αυτός γι' αυτήν με τις διδασκαλίες Του και τον θάνατό Του πάνω στον σταυρό.

Γιατί όμως δεν υπάρχουν περισσότεροι άνθρωποι σαν τη Μητέρα Τερέζα; Μάλλον επειδή δεν κατανοούν τόσο καλά, το βάθος της αγάπης του Θεού για την ανθρωπότητα όπως αυτή. Εγώ η ίδια συνεχίζω να μαθαίνω γι' αυτήν. Όπως αναφέρει ένας παλιός ύμνος: «Πλατιά, πλατιά σαν τον ωκεανό, ψηλή σαν τον ουρανό, βαθειά όσο η πιο βαθειά θάλασσα είναι η αγάπη του Σωτήρα μου».²

Η ROSANE PEREIRA ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΣΤΟ ΡΙΟ ΝΤΕ ΤΖΑΝΕΪΡΟ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. ■

1. Ματθαίου 25:40 2. Charles A. Miles, 1914

ΣΗΜΕΙΑ ΓΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟ

ΝΑ ΕΙΣΤΕ ΕΥΓΕΝΙΚΟΙ!

Συμπεριφερθείτε στον καθένα με ευγένεια, ακόμα και σε εκείνους που είναι αγενείς μαζί σας – όχι επειδή είναι εκείνοι ευπρεπείς, αλλά επειδή είστε εσείς. — *Άγνωστος Συγγραφέας*

Η ζωή είναι σύντομη, όμως πάντα υπάρχει χρόνος για ευγένεια. — *Ralph Waldo Emerson (1803–1882)*

Το να βγάζει κάποιος λεφτά δεν είναι το πάν στην επιχειρηματικότητα: Το να καλλιεργεί την ευγένεια είναι ένα πολύτιμο κομμάτι της επιχειρηματικής ζωής. — *Samuel Johnson (1709–1784)*

Το να φερθείς ευγενικά κατά λάθος, σπάνια αποκαλείται λάθος. — *Liz Armbruster*

Από πόσο μακριά φαίνεται το κεράκι που καίει!

Το ίδιο φαίνεται και μια καλή πράξη σε έναν άτακτο κόσμο. — *Ουίλιαμ Σαίξπηρ (1564–1616)*

Πόσο όμορφη μπορεί να γίνει η μέρα Όταν την αγγίζει η ευγένεια! — *George Elliston (1883–1946)*

Η ευγένεια είναι η γλώσσα που μπορούν να ακούσουν οι κωφάλαλοι

και μπορούν να δούνε οι τυφλοί. — *Mark Twain (1835–1910)*

Αν δεν υπάρχει καλοσύνη στην καρδιά σου, υποφέρεις από το χειρότερο είδος καρδιακής πάθησης. — *Bob Hope (1903–2003)*

Πάντα να φέρεις πιο ευγενικά από ό,τι είναι αναγκαίο. — *James M. Barrie (1860–1937)*

Προτιμώ πάντα να πιστεύω το καλύτερο για τον καθένα, επειδή αυτό με γλυτώνει από πολλά προβλήματα. — *Rudyard Kipling (1865–1936)*

Ο ευγενικός λόγος είναι θεραπευτικός, ο μοχθηρός λόγος σακατεύει. — *Ρωσική παροιμία*

Μην είσαι ο εαυτός σου – να είσαι κάποιος λίγο καλύτερος. — *Mignon McLaughlin (1913–1983)*

Μην περιμένεις από τους άλλους να είναι φιλικόι, δείξε τους εσύ πώς να γίνουν έτσι. — *Άγνωστος Συγγραφέας*

Το σπουδαιότερο πράγμα που μπορείτε να προσφέρετε σε κάποιον είναι την συμπνετική προσοχή σας. — *Frank Tyger (1929–2011)*

Όταν ήμουν νέος, θαύμαζα τους έξυπνους ανθρώπους. Τώρα που γέρασα, θαυμάζω τους ευγενικούς ανθρώπους. — *Abraham Joshua Heschel (1907–1972)*

Με το να καταπίνουμε τα άσχημα λόγια που δεν ξεστομίσαμε, δεν θα βαρυστομαχιάσουμε ποτέ. — *Ουίνστον Τσόρτσιλ (1874–1965)*

Πολύ συχνά, υποτιμάμε τη δύναμη που υπάρχει σε ένα άγγιγμα, σ' ένα χαμόγελο, σ' έναν ευγενικό λόγο, στο να ακούσουμε προσεκτικά κάποιον, σ' ένα ευγενικό κομπλιμέντο ή στην πιο απλή πράξη φροντίδας. Το καθένα τους έχει το δυναμικό να αλλάξει μια ζωή προς το καλύτερο. — *Leo Buscaglia (1924–1998)*

Ποτέ δεν μπορείς να κάνεις μια ευγενική πράξη πάρα πολύ νωρίς, επειδή ποτέ δεν ξέρεις πόσο νωρίς θα έλθει το πάρα πολύ αργά. — *Ralph Waldo Emerson (1803–1882)*

Το άτομο που συμπεριφέρεται ωραία σε σένα, αλλά με αγένεια στον σερβιτόρο, δεν είναι ένα ωραίο άτομο. — *Dave Barry (γεννημένος το 1947)* ■

ΠΙΣΤΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΩΝ

ΑΠΟ ΤΟΝ GABRIEL GARCÍA VALDIVIESO

ΟΙ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ 2016 που έγιναν στο Ρίο Ντε Τζανέιρο της Βραζιλίας, είχαν μερικές εκπληκτικές στιγμές. Αθλητές από 28 αθλήματα και 41 αγωνίσματα μας εξέπληξαν με το ταλέντο τους, την τόλμη τους, την επιμονή τους και τη φυσική και διανοητική τους δεξιότητα. Όμως, κατά τη γνώμη μου, υπήρξε και μια άλλη πλευρά αυτών των Ολυμπιακών αγώνων που έλαμψε περισσότερο από τα μετάλλια – ο ρόλος που έπαιξε η πίστη στη ζωή και τις καριέρες σε πολλούς από αυτούς που συμμετείχαν.

Είμαι ενθουσιώδης οπαδός των Ολυμπιακών αγώνων. Τους παρακολουθώ εδώ και πολλά χρόνια και μπορώ να ομολογήσω πως στους τελευταίους αγώνες, παρατήρησα περισσότερες εκφράσεις πίστης από τους αθλητές απ' οποιαδήποτε άλλη φορά. Ας αναφερθούμε σε μερικούς απ' αυτούς.

1. Ψαλμός 18:32-33
2. Ψαλμός 84:5
3. Ψαλμός 62:11
4. Ησαΐας 40:29-31
5. Παροιμίες 21:31
6. Φιλιππισίους 3:13-14
7. Κορινθίους Α' 9:24-27
8. Εβραίους 12:1-2

Η αθλήτρια Lamas Ayana από την Αιθιοπία κατάφερε με εκπληκτικό τρόπο να σπάσει το ρεκόρ στα 10.000 μέτρα κατά 14 δευτερόλεπτα. Τόσο απίστευτο ήταν το κατόρθωμά της που αμέσως υπήρξαν υποψίες ότι είχε κάνει κάποια κατεργαριά. Όμως η αθλήτρια αυτή, γαλήνια επιβεβαίωσε, «Το ντοπάρισμά μου είναι η εκπαίδευσή μου και το ντοπάρισμά μου είναι ο Ιησούς. Τίποτα άλλο – είμαι τελείως καθαρή».

Η ιστορία του κολυμβητή Μαϊκλ Φελς είναι το κάτι άλλο. Αν και στο παρελθόν είχε γιορτάσει ανεπανάληπτες νίκες σε προηγούμενους Ολυμπιακούς, παρ' όλα αυτά είχε απογοητευτεί τόσο πολύ που ήθελε ακόμα και να αυτοκτονήσει. Ενώ βρισκόταν σε αυτή την άσχημη κατάσταση ένας φίλος του έδωσε το πολύ γνωστό βιβλίο του Χριστιανού συγγραφέα Ρικ Γουόρεν, *The Purpose-Driven Life*. Αυτό αναπτέρωσε την ελπίδα του και η ζωή του επανήλθε νικηφόρα στα ίσια της έχοντας αποκτήσει πίστη στον Θεό.

Πολλοί λίγοι πίστευαν σε ένα ασημένιο μετάλλιο για τον Κολομβιανό μοξέρ φτερού, Yuberjen Martínez. Όταν πήραν συνέντευξη από τη μητέρα του για το γενναίο αποτέλεσμα του γιου της, αυτή εξήγησε πως πριν χρόνια

είχε πει στον Θεό, «Σου προσφέρω αυτό το παιδί. Κάνε ό,τι θέλεις Εσύ μαζί του».

Ο Τζαμαϊκανός Omar McLeod κέρδισε στα 110 μέτρα μετ' εμποδίων με μια καλή διαφορά και καθώς τερμάτιζε, φώναζε, «Σ' ευχαριστώ, Ιησού!»

Η Simone Manuel πέτυχε ένα νέο Ολυμπιακό ρεκόρ στα 100 μέτρα ελευθέρως κολύμβησης. Ήταν η πρώτη Αφροαμερικανίδα γυναίκα που κέρδισε σε ατομικό αγώνισμα κολύμβησης. Μετά τον αγώνα, είπε: «Το μόνο που μπορώ να πω είναι, όλη η δόξα στον Θεό». Μια άλλη πολλά υποσχόμενη Αμερικανίδα κολυμβήτρια η οποία κέρδισε κάμποσα χρυσά μετάλλια είναι η Katie Ledecky. Διακηρύσσει ότι η πίστη «είναι μέρος αυτού που είμαι».

Η ομάδα ράγκμπι από το Φίτζι κέρδισε το πρώτο χρυσό μετάλλιο στην ιστορία της χώρας τους όταν κέρδισαν κάθε αντίπαλο τους, μαζί και την Αγγλία με 43 – 7. Στο τέλος του αγώνα, η ομάδα ενωμένη τραγούδησε έναν ύμνο που περιλάμβανε και το εξής, «Με το αίμα του Αρνίου και τον Λόγο του Κυρίου, τα καταφέραμε».

Γιατί λοιπόν η πίστη να είναι σημαντική στα αθλήματα; Νομίζω πως έχει κάτι να κάνει με την αντοχή, την ισορροπία, την ευεξία και την αισιοδοξία που προσφέρει. Στην ουσία, αυτό αληθεύει και για κάθε πρόκληση που αντιμετωπίζουμε. Η Βίβλος επαναλαμβάνει αυτό που τραγουδούσε ο ψαλμοδός, «Ο Θεός είναι αυτός που με περιζώνει με δύναμη, και κάνει άμωμο τον δρόμο. Κάνει τα πόδια μου σαν των ελαφιών». ¹ «Μακάριος ο άνθρωπος, του οποίου η δύναμη είναι σ' Εσένα: στην καρδιά των οποίων είναι οι δρόμοι Σου». ² «Η δύναμη είναι του Θεού». ³

Όταν αναγνωρίζουμε τις δικές μας αδυναμίες και ανεπάρκειες, τότε είμαστε έτοιμοι να αποδεχτούμε τη δική Του δύναμη. «Δίνει ισχύ στους εξασθενημένους, και αυξάνει τη δύναμη στους αδύνατους. Οι νέοι, όμως, θα ατονήσουν και θα αποκάμουν, και οι εκλεκτοί νέοι θα εξασθενήσουν ολοκληρωτικά: όμως αυτοί που προσμένουν τον Κύριο θα ανανεώσουν τη δύναμή τους: θα ανέβουν με φτερούγες σαν αετοί: θα τρέξουν, και δεν θα αποκάμουν·

θα περπατήσουν, και δεν θα ατονήσουν». ⁴ Πόσο υπέροχη υπόσχεση να διεκδικήσει κάποιος πριν έναν αγώνα! Οι πιστοί το γνωρίζουν αυτό το μυστικό. Κάνουμε το ανθρωπίνως δυνατό και τα υπόλοιπα τα αφήνουμε στα χέρια του Θεού. «Το άλογο ετοιμάζεται για την ημέρα της μάχης: η σωτηρία, όμως, είναι από τον Κύριο». ⁵

Ο απόστολος Παύλος συχνά, σύγκρινε τη Χριστιανική ζωή με έναν αγώνα. Είναι αυτό που θα μπορούσαμε να αποκαλέσουμε *πνευματικό αθλητισμό*. «Αδελφοί», έλεγε, «Εγώ δεν στοχάζομαι τον εαυτό μου ότι τα έχω καταφέρει. Αλλά, ένα πράγμα κάνω, λησμονώντας μεν όσα βρίσκονται πίσω, επεκτεινόμενος δε σε όσα βρίσκονται μπροστά, τρέχω προς τον σκοπό, για το βραβείο τής άνω κλήσης του Θεού εν Χριστώ Ιησού». ⁶

Παρομοίως, η επιτυχία εκείνων των αθλητών που ομολογούν πίστη – ή οποιονδήποτε από εμάς που στηρίζεται στον Θεό για το κάθε του εγχείρημα – οφείλεται στο γεγονός ότι έχουμε βάλει επουράνιους στόχους που δεν περιορίζονται από επίγειες τιμές και δόξες. Αυτό φέρνει στον νου τα λόγια του απόστολου:

«Δεν ξέρετε ότι, αυτοί που τρέχουν μέσα στο στάδιο, όλοι μεν τρέχουν, ένας όμως παίρνει το βραβείο; Έτσι λοιπόν τρέξτε ώστε να κερδίσετε. Αυτοί τρέχουν για να κερδίσουν ένα φθαρτό στεφάνι, εμείς όμως για ένα αιώνιο και άφθαρτο. Εγώ, λοιπόν, έτσι τρέχω, όχι σαν χωρίς στόχο: ούτε σα να πυγμαχώ λες και κτυπώ τον αέρα. Δαμάζω το σώμα μου να κάνει αυτό που πρέπει, μήπως, ενώ κήρυξα σε άλλους, εγώ κριθώ ακατάλληλος». ⁷

«Κι εμείς, λοιπόν, καθώς είμαστε περικυκλωμένοι από ένα τόσο μεγάλο σύννεφο μαρτύρων, ας απορρίψουμε κάθε βάρος και την αμαρτία που εύκολα μας περιπλέκει, και ας τρέξουμε με υπομονή τον αγώνα που είναι μπροστά μας: αποβλέποντας στον Ιησού, τον αρχηγό και τελειωτή τής πίστης». ⁸

O GABRIEL GARCÍA V. ΕΙΝΑΙ Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ACTIVATED ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗ ΧΙΛΗ. ■

Σε έναν κόσμο γεμάτο πασίγνωστα ονόματα, όμως περιέργως, οι αληθινοί ήρωες τείνουν να είναι ανώνυμοι. Σε αυτή τη ζωή της αυταπάτης και εθελουφλίας, το άτομο με τις ακλόνητες αρετές που μπορεί να προκαλεί τον θαυμασμό για κάτι πιο ουσιαστικό από το να είναι απλά πολύ γνωστό συχνά αποδεικνύεται ότι είναι ο αφανής ήρωας. — Daniel Boorstin (1914–2004)

ΑΦΑΝΕΙΣ ΗΡΩΕΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ CHALSEY DOOLEY

ΜΟΝΟ ΕΝΑΣ ΘΕΟΣ ξέρει τον ακριβή αριθμό των ηρωικών πράξεων που λαμβάνουν χώρα καθημερινά. Αν για την καθεμιά τους δίδονταν αναμνηστικές πλακέτες, δεν θα υπήρχε χώρος αρκετός σε όλους τους τοίχους του κόσμου! Ίσως αυτό είχε στον νου του ο σύζυγός μου, ο Μάικλ, όταν έγραψε αυτό το τραγούδι ως ένδειξη εκτίμησης για τους πολλούς αφανείς ήρωες.

Σε είδα όταν κανείς δεν σε είχε προσέξει,
Και σε παρακολουθούσα κάθε μέρα,
Παρατήρησα το ταπεινό σου πνεύμα,
Θαύμαζα τους απλοϊκούς σου τρόπους.
Αναρωτήθηκα τι σου είχε κοστίσει
Να παίζεις τον ρόλο σου με τόση προθυμία;
Μέχρι που δεν μπορούσα να βαστηχτώ
Και μέσα απ' την καρδιά μου σου τραγουδώ:

Είσαι ο αφανής ήρωας
Που τις ελπίδες σου και τα όνειρα σου
Βάζεις στην άκρη για χάρη των άλλων.
Δίνεις όλο σου τον εαυτό,
Με υπομονή, ανεξάρτητα από κόστος
και τιμή
Σε όλο τον κόσμο δεν υπάρχει μεγαλύτερη αγάπη απ' αυτή.

Ήθελα τόσα πολλά να σου πω,
Όμως δεν είχα λέξεις κατάλληλες
Για να σου δείξω τον θαυμασμό
Που νοιώθω μέσα μου βαθειά.
Για όλα αυτά που κάνεις
Και κανείς δεν φαίνεται να βλέπει
Σου ετοιμάζουν ένα ουράνιο στεφάνι
Που τη λάμψη του ποτέ δεν θα χάνει.

Δεν θα μπορούσα να κάνω ό,τι κάνω
Χωρίς εσένα και τη βοήθειά σου.
Η ζωή μας θα ήτανε κενή
Χωρίς τη δική σου αγάπη και επιμονή.

Προχθές το βράδυ, ο γιος μου και εγώ διαβάσαμε ένα βιβλίο για τον Τζον Ουέσλι. Ανακαλύψαμε πως μια φορά, όταν ήταν μικρό παιδί, είχε παγιδευτεί μέσα σε ένα φλεγόμενο κτίριο. Κάποιος τον είδε, ανέβηκε και τον έβγαλε έξω.

Δεν γνωρίζουμε το όνομα αυτού του ανθρώπου ή κάτι άλλο γι' αυτόν, όμως χωρίς αυτόν τον ανώνυμο διασώστη, αμέτρητες ζωές δεν θα είχαν την ευκαιρία να μάθουν για τον Ιησού μέσα από τα κηρύγματα του Ουέσλι.

Ακόμα και αν ποτέ δεν μαθευτούμε, και ζήσουμε τη ζωή μας σαν κάποια αόρατα χέρια πάνω στη σκηνή ενός σπουδαίου έργου, ας παίζουμε το ρόλο μας σωστά και ας δείξουμε στους άλλους φροντίδα και σεβασμό. Ίσως μια μέρα το όνομά μας να γίνει γνωστό – ποιος ξέρει τι μας επιφυλάσσει το μέλλον; Όμως πάνω απ' όλα θα νοιώθουμε την ικανοποίηση για την επιρροή που είχαμε στη ζωή των άλλων.

Η CHALSEY DOOLEY ΓΡΑΦΕΙ
ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΓΙ' ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ
ΦΡΟΝΤΙΖΟΥΝ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ Η
ΙΔΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΗΤΕΡΑ ΠΛΗΡΟΥΣ
ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ.
ΔΕΙΤΕ ΤΟΝ ΙΣΤΟΤΟΠΟ ΤΗΣ ΣΤΟ
WWW.NURTURE-INSPIRE-TEACH.
COM. ■

ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΑΞΙΖΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΟΣ STENGER

ΟΝΕΙΡΕΥΤΗΚΑ πως είχα προσκληθεί σε ένα επίσημο και πολυτελές γεύμα. Όλα γύρω μου έλαμπαν από μεγαλοπρέπεια. Κρυστάλλινα ποτήρια γεμάτα με τα καλύτερα κρασιά και ό,τι φαγητό μου άρεσε βρισκόταν εκεί. Μετά ακούστηκε η εντολή, «Φάτε και ευτυχίστε».

Έτσι έφαγα και ένιωσα τόσο ευτυχημένος. Μέχρι να σερβιριστούν τα επιδόρπια, είχα φάει τόσο πολύ που δεν μπορούσα να φάω άλλη μπουκιά και τότε ... κτύπησε το ξυπνητήρι. Ήταν 6:00 το πρωί.

Ξύπνησα και με κάποια απογοήτευση, σταμάτησα το ξυπνητήρι και σηκώθηκα από το κρεβάτι. Το στομάχι μου γουργούριζε και με κάποια δυσκολία πήγα στη κουζίνα. Εκεί δεν υπήρχαν ούτε ακριβά φαγητά, ούτε κρασιά, ούτε επιδόρπια. Ευτυχώς υπήρχε ένα πακέτο με κουάκερ.

Το φαγητό στα όνειρά μας έχει καλή γεύση και συχνά δείχνει καλύτερο από το αληθινό φαγητό, όμως υπάρχει ένα προφανές πρόβλημα: Δεν μας δίνει καθόλου δύναμη.

Όλοι οι άνθρωποι πεινάνε για κάτι περισσότερο από το φαγητό. Η πιο δυνατή πείνα στην ανθρώπινη ζωή είναι η πείνα για αγάπη. Βαθειά μέσα στην κάθε καρδιά υπάρχει ένα κενό που χρειάζεται να γεμίσει και όλοι μας ψάχνουμε απεγνωσμένα να το γεμίσουμε. Όμως, όπως ακριβώς το υπέροχο φαγητό στα όνειρά μας δεν γεμίζει το στομάχι μας, έτσι και πολλά πράγματα σε αυτό τον κόσμο δείχνουν καλά όμως δεν ικανοποιούν.

Τα σώματά μας χρειάζονται φυσική διατροφή για να παραμείνουν δυνατά. Όμως τα πνεύματά μας μπορούν να ικανοποιηθούν μόνο με το Μεγάλο Πνεύμα αγάπης που μας δημιούργησε. Αν μπερδέσουμε τα πράγματα και δεν αναζητάμε τα σωστά πράγματα, θα ξυπνήσουμε πεινασμένοι όταν το ξυπνητήρι της ζωής σταματήσει και εμείς εισέλθουμε στην αιωνιότητα. Θα αντιληφθούμε κάπως αργά πως δεν φάγαμε κάτι που είχε αληθινή αξία.

Ο Θεός δίνει σκοπό στη ζωή μας. Αυτός είναι ο στόχος, το σχέδιο και το όραμα. Όλα προέρχονται απ' Αυτόν και όλα θα πρέπει να

επικεντρώνονται σε Αυτόν. Ο Ιησούς ήλθε στη γη να μας πει ότι δεν βρισκόμαστε κατά τύχη σε κάποιο άγνωστο σύμπαν, αλλά ότι φτιαχτήκαμε καθ' ομοίωση του επουράνιου Πατέρας μας με σχέδιο και με κάποιο σκοπό. Υπάρχει ελπίδα και με είμαστε απλά μια τιποτένια κουκίδα μέσα σε έναν ωκεανό από σκοτεινή αμνημοσύνη.

Ο ΚΟΟΣ STENGER ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΣΤΗΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑ. ■

Εσύ αναζητάς την τροφή που θα ικανοποιήσει την ψυχή σου; Σταμάτησε λίγο, για να προσκαλέσεις τον Ιησού στην καρδιά σου, ώστε και εσύ επίσης να μπορέσεις να «γευθείς και να δεις ότι ο Κύριος είναι αγαθός».¹
Αγαπημένο μου Ιησού, σε παρακαλώ έλα στη ζωή μου, γέμισέ τη ζωή μου με το Πνεύμα Σου και την αγάπη Σου και βοήθησέ με να παραμείνω κοντά Σου για πάντα. Αμήν.

1. Ψαλμός 34:8

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΜΟΥ

Είμαι πάντα μαζί σου, έτοιμος και πρόθυμος να σε βοηθήσω, να σε κατευθύνω, να σε παρηγορήσω, να σε αγαπήσω, να σε θεραπεύσω και να προμηθεύσω για σένα.

Θέλω να Με φέρεις σε κάθε τομέα της ζωής σου. Αυτό δεν στο ζητώ επειδή θέλω να σε χαλιναγωγήσω ή να σε ελέγχο, αλλά επειδή σε αγαπώ. Θέλω να σου προμηθεύω, να σε προστατεύω και να σε κατακλύζω με αγάπη.

Όταν εσύ με συμπεριλαμβάνεις σε οτιδήποτε κάνεις, αυτό ενδυναμώνει τη σχέση μας, σε φέρνει κοντύτερα στο Πνεύμα Μου και έτσι δημιουργούμε πιο δυνατούς δεσμούς αγάπης και επικοινωνίας. Όσο περισσότερο επικοινωνούμε, όσο περισσότερο εσύ έρχεσαι κοντά Μου για συντροφιά, όσο περισσότερο αποβλέπεις σε Μένα για απαντήσεις στα ερωτήματά σου και λύσεις στα προβλήματά σου, όσο περισσότερο με φέρνεις κοντά σε κάθε τομέα της ζωής σου, θα ανακαλύπτεις όλο και μεγαλύτερη ικανοποίηση.

